

DIUMENGE DE PASQUA
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
21 D'ABRIL DE 2019
Ac 10, 34.37-43; Col 3, 1-4; Jo 20, 1-9

La joia d'aquest dia sant, germans i germanes, ha començat aquesta nit en la vetlla pasqual i es perllongarà durant cinquanta dies. És el goig de la resurrecció del Senyor; és el goig dels qui, arreu del món, han estat batejats aquesta nit o ho seran durant les celebracions pasquals; és el goig d'una vida nova, purificada del pecat, que ens permet de portar una nova manera de viure; és el goig dels qui hem renovat el nostre compromís baptismal per adherir-nos més i més a Crist; és el goig de l'esperança ferma de poder ressuscitar amb Crist després de la mort per cantar el càntic nou dels redimits en la joia eterna.

A la primera lectura, hem escoltat un fragment d'un discurs de sant Pere en el llibre dels Fets dels Apòstols. Pere és el testimoni per excel·lència de Jesucrist. Ell, en nom dels dotze apòstols, el va reconèixer com a *Messies, Fill de Déu* (cf. Mt 16,16), quan només coneixia la vida mortal de Jesús. Després n'anuncia la resurrecció perquè –tal com diu en el discurs- l'ha vist i ha *menjat i begut amb ell després que ell hagués ressuscitat d'entre els morts*. Pere i als altres apòstols, havien estat escollits pel mateix Jesús perquè fossin testimonis qualificats de la seva vida i de la seva paraula. I, un cop ressuscitat, els fa, també, testimonis de la seva resurrecció. Només ells van poder conviure amb el ressuscitat i penetrar en la seva intimitat per ser-ne, després, missatgers. En aquest període més que abans, acolliren la paraula de Jesucrist, deixaren entrar en les seves vides la seva persona, i tingueren una vivència espiritual que els féu superar les pors i els permeté d'afrontar les dificultats inherents a ser deixebles de Jesucrist.

El nucli d'aquest missatge pasqual l'hem pogut escoltar a la primera lectura. És la síntesi de l'anunci de l'Església apostòlica i és també el nucli de la nostra fe: Jesús de Natzaret va ser consagrat per Déu amb l'Esperit Sant, *va passar per tot arreu fent el bé i alliberant tots els qui estaven sota la dominació del mal*. El mataren penjant-lo en la creu. Però *Déu el ressuscità el tercer dia*. Ell és aquell del qual parlaven *tots els profetes*. *Qui creu en ell rep el perdó dels pecats*. I Déu l'ha destinat a ser jutge de vius i de morts. L'alliberament que Jesús atorgava al llarg de la seva vida mortal, la salvació del mal, del pecat i de la mort per sempre, doncs, -germans i germanes- és oferta a tothom qui creu en ell, sense distinció de

races, de ni de nacions, ni de cultures. La fe en ell purifica els cors. Ell que és la mesura de la vida humana i amb el qual cal confrontar els nostres actes.

En aquesta pasqua, acollim amb goig un any més aquest testimoniatge apostòlic. Perquè quan la nostra fe vacil·la o esdevé fosca, ens podem recolzar confiadament en aquests testimonis autèntics de la resurrecció del Senyor, que han vist i han cregut i ens han deixat per escrit la seva fe. En ells, hi trobem *la solidesa de l'ensenyament* sobre Jesucrist (cf. Lc 1, 4) que ens transmet l'Església.

Cal acollir-lo, aquest testimoniatge, amb un cor obert, que ens permeti de descobrir que l'anunci de Jesucrist i de la seva resurrecció sintonitza plenament amb el desig més profund que hi ha en el nostre interior. Però no sols hem d'acollir l'anunci i reflexionar-lo intel·lectualment. Cal que, a través de la pregària i de la litúrgia de l'Església, en tinguem una vivència espiritual, perquè quan parlem de la nostra fe, no ho hem de fer a partir només d'uns continguts teòrics, sinó d'allò que hem experimentat vivencialment. Només així podrem posar realment Jesucrist al centre de la nostra vida. Perquè ell no és un personatge del passat sinó una persona vivent, contemporània nostra. Dels cristians i de tots els homes i dones de bona voluntat, perquè el Crist s'ha posat i es posa en el lloc de tots –tant si ho saben com no- per alliberar-los, per salvar-los. La Pasqua ens mostra el contingut fonamental de l'esperança cristiana: Déu en Jesucrist ha dit un si a cada ésser humà perquè l'estima i el vol alliberar de tot el que l'oprimeix. Per això comparteix la història i els neguits de cadascun i pateix conjuntament amb cada ésser humà les seves dificultats, els seus afanys i el seu morir (cf. Lluís Duch, *Jesucrist el nostre contemporani*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2001, p. 18ss.). Ho pateix per transformar-ho en camí de vida i d'alliberament més enllà de la mort, com ha compartit la mort de tants cristians assassinats en aquesta Pasqua a Sri Lanka.

En el goig d'aquesta celebració eucarística, en Mateu Fàbregas, en Ton Florensa, en Bernat i en Genís Brutau i l'Elna Oriol –que són escolans i germans d'escolans- rebran per primera vegada l'eucaristia, el sagrament que ens nodreix amb el cos i la sang del ressuscitat i ens ajuda a correspondre a la puresa i a la santedat de vida que correspon als qui pel baptisme hem participat de la mort i la resurrecció de Crist.

No hi ha raó per a la desesperança si som deixebles de Jesucrist. Sabem que encara que de diverses maneres ens toqui viure la seva passió, configurats com estem amb ell pel baptisme, ell, ressuscitat, fa camí amb nosaltres i ens mena cap a la participació de la seva glòria pasqual. No hi ha raó per al pessimisme davant els problemes que té la nostra societat i el nostre món, des del moment que el nostre treball és col·laboració a l'obra transformadora que fa el Ressuscitat conjuntament amb l'Esperit Sant. Renovats per la gràcia de la Pasqua, doncs, siguem testimonis del poder transformador de la vida nova que hem rebut del Senyor.